

Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας: Η 9η Φεβρουαρίου αναδεικνύει διεθνώς την ιδιαίτερη αξία και μοναδικότητα της Ελληνικής γλώσσας

/ [Επικαιρότητα](#)

Ως Παγκόσμια Ημέρα της Ελλάδας μπορεί να χαρακτηριστεί η 9η Φεβρουαρίου καθώς σήμερα τιμάται η Ελληνική Γλώσσα. Μάλιστα, είναι ο πρώτος εορτασμός της [Παγκόσμιας Ημέρας της Ελληνικής Γλώσσας](#) μετά την υιοθέτησή της και από την **UNESCO.**

Η 9η Φεβρουαρίου, ημέρα μνήμης του εθνικού ποιητή Διονυσίου Σολωμού, έχει καθιερωθεί ως Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας, σύμφωνα με την υπ. αριθμ. 17889 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εξωτερικών και Παιδείας,

Έρευνας και Θρησκευμάτων (ΦΕΚ Β' 1384/24/04/2017).

Σύμφωνα με την κοινή υπουργική απόφαση, το Υπουργείο Εξωτερικών ανέλαβε την υποχρέωση να μεριμνήσει για την αναγνώριση της Παγκόσμιας Ημέρας της Ελληνικής Γλώσσας και από τους διεθνείς οργανισμούς, όπως ο ΟΗΕ και η ΟΥΝΕΣΚΟ. Αυτό συνέβη οκτώ χρόνια αργότερα και συγκεκριμένα το 2025, όταν η διαχρονική προσφορά της ελληνικής γλώσσας στην πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας αναγνωρίστηκε και επισήμως από την UNESCO, τον πολιτιστικό βραχίονα του ΟΗΕ. Με απόφαση του Εκτελεστικού Συμβουλίου της UNESCO, στις 14 Απριλίου, υιοθέτησε την πρόταση της Ελλάδας και άλλων χωρών και καθιέρωσε την 9η Φεβρουαρίου ως Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας (World Greek Language Day). Η απόφαση επικυρώθηκε από την 43η Γενική Διάσκεψη της UNESCO που συνήλθε στη Σαμαρκάνδη του Ουζμπεκιστάν στις 12 Νοεμβρίου 2025.

“Είναι η παγκόσμια ημέρα της Ελλάδας”

Μήνυμα του Υπουργού Εξωτερικών, κ. Γιώργου Γεραπετρίτη, για την εορτή της Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας:

Με αίσθημα ευθύνης και υπερηφάνεια τιμούμε, επίσημα, για πρώτη φορά φέτος, στις 9 Φεβρουαρίου, την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας. Η απόφαση καθιέρωσης εορτασμού της ελήφθη ομόφωνα από τα 90 κράτη-μέλη της UNESCO και αποτελεί ιστορική αναγνώριση της γλώσσας που υπήρξε λίκνο του παγκόσμιου πολιτισμού. Πλέον, η ελληνική γλώσσα θα εορτάζεται σε όλο τον κόσμο, την ημέρα που τιμούμε τον εθνικό μας ποιητή Διονύσιο Σολωμό.

Η ελληνική γλώσσα εκτείνεται σε περισσότερα από τρεις χιλιάδες έτη αδιάλειπτης γραπτής και προφορικής χρήσης, κατά την οποία έθεσε τις βάσεις και διαμόρφωσε θεμελιώδεις έννοιες της φιλοσοφίας, της δημοκρατίας, του δικαίου, της επιστήμης και της τεχνολογίας. Η ορολογία ελληνικής προέλευσης εξακολουθεί να αποτελεί το κατ' εξοχήν λεξιλόγιο της διεθνούς επιστημονικής και ακαδημαϊκής κοινότητας, επιβεβαιώνοντας το νοηματικό βάθος και το οικουμενικό εύρος της επιρροής της.

Η ελληνική γλώσσα, ως φορέας ταυτότητας, γνώσης, παραδόσεων και αξιών, συνδέει όλες τις φάσεις της μακράς ιστορίας του Ελληνισμού. Ξεκινώντας από τα ομηρικά έπη, τη φιλοσοφία του Σωκράτη, του Αριστοτέλη και του Πλάτωνα, και περνώντας μέσα από την Καινή Διαθήκη, έφτασε στη σύγχρονη εποχή των νομπελιστών μας ποιητών, Σεφέρη και Ελύτη.

Η ελληνική γλώσσα αποτελεί το μέσο με το οποίο εμείς οι Έλληνες εκφράζουμε τόσο θετικές όσο και αρνητικές έννοιες, οι οποίες με το πέρασμα του χρόνου διαδόθηκαν σε όλο τον κόσμο, υιοθετήθηκαν από άλλους λαούς και πλέον είναι

κατανοητές σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Οι θετικοί συνειρμοί που κάνουμε οι Έλληνες όταν ακούμε ή διαβάζουμε λέξεις όπως παράδεισος, άγγελος, φιλανθρωπία, αρμονία, συμμετρία, ευφορία, χάρισμα, μελωδία, μουσική και αντίθετα οι αρνητικοί συνειρμοί που συνοδεύουν λέξεις όπως χάος, αγωνία, τυραννία, τραγωδία, φοβία, τραύμα, πανδημία, έχουν λάβει παγκόσμια εμβέλεια.

Η ελληνική γλώσσα, μας βοηθά να βάλουμε τις ιδέες και τις σκέψεις για τον κόσμο γύρω μας σε τάξη – τον μικρόκοσμο και τον μακρόκοσμο, από τα άτομα ως τα πλανητικά συστήματα-, στο χώρο και στο χρόνο, χωρίζοντάς τες σε κατηγορίες, σε περιόδους, σε ζώνες, σε καταλόγους, σε συστήματα, μετρώντας τες με αριθμητική, με μαθηματικά και αναλύοντάς τες με στατιστικές μεθόδους, με υπολογιστικά προγράμματα, με εργαλεία τεχνολογίας.

Η γλώσσα μας, μας ωθεί να δημιουργήσουμε πρότυπα, να αντιστρατευτούμε τα στερεότυπα, να επιδιώξουμε να μοιάσουμε σε αρχέτυπα. Μας χάρισε τα εργαλεία της λογικής, της ανάλυσης, της σύνθεσης, της θεωρίας, της στρατηγικής, της πρόγνωσης, ώστε να δημιουργήσουμε βάσεις και αξιώματα στη σκέψη μας, να χρησιμοποιούμε τόσο λογικά κριτήρια όσο και τη δύναμη της φαντασίας μας για να λύνουμε προβλήματα, αινίγματα και μυστήρια.

Μας βοηθάει να αποτυπώσουμε τα συναισθήματά μας, το πάθος, τον ζήλο, τον ενθουσιασμό. Να εκφράζουμε το δέος μας όταν αντικρίζουμε στον ουρανό τους γαλαξίες και τα αστέρια ή παρατηρούμε ένα κοσμικό φαινόμενο, όπως μια έκλειψη ηλίου.

Με ελληνικές λέξεις περιγράφονται, επίσης, η ύβρις και η νέμεσις που οδηγούν τους ήρωες και ταυτόχρονα τους θεατές του αρχαίου δράματος στην αριστοτέλεια κάθαρση.

Μας βοηθάει ακόμα να μιλήσουμε για ό,τι μας είναι απαραίτητο για την επιβίωσή μας: το οξυγόνο, την ατμόσφαιρα, το οικοσύστημα, τους ωκεανούς και την προστασία τους, την οικολογία, την αντιμετώπιση της παγκόσμιας πρόκλησης της κλιματικής κρίσης που απειλεί να φέρει την καταστροφή.

Εξάλλου, όροι που χρησιμοποιούμε στη σύγχρονη εποχή για ζητήματα που απασχολούν την ανθρωπότητα, αποδίδονται ευρέως με όρους ελληνικούς, όπως οι υβριδικές απειλές, τα κρυπτονομίσματα, και η ηθική χρήση της τεχνητής νοημοσύνης.

Όταν επιδιώκουμε να οικοδομήσουμε συνέργειες μεταξύ κρατών, απανταχού στον κόσμο, ο διάλογος και η διπλωματία είναι τα εφόδιά μας. Και όταν επιζητούμε να πείσουμε τον συνομιλητή μας για τη ορθότητα των επιχειρημάτων μας χρησιμοποιούμε το τρίπτυχο λόγος – ήθος – πάθος, τους τρεις πυλώνες της ρητορικής πειθούς στην αρχαία Ελλάδα.

Με την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας, τιμούμε τη γλώσσα που μας έδωσε όχι μόνο τις λέξεις, αλλά και τις έννοιες πάνω στις οποίες χτίστηκε η κοινή μας αντίληψη για τον κόσμο και τον άνθρωπο. Η γλώσσα μας είναι η ψυχή μας. Και αυτή την ψυχή θα κρατήσουμε αναλλοίωτη στους αιώνες.

Η 9η Φεβρουαρίου δεν είναι μόνο η παγκόσμια ημέρα της ελληνικής γλώσσας. Είναι η παγκόσμια ημέρα της Ελλάδας.

Αυστραλία: Το μήνυμα της Επαρχιακής Συνόδου

Την ημέρα αυτή τιμά όλος ιδιαιτέρως και η Ορθόδοξη Εκκλησία στην ομογένεια καθώς διαχρονικά αποτελεί τη ναυρχίδα διάσωσης και διατήρησης των αξιών του ελληνισμού. Στο [μήνυμά της η Ιερά Επαρχιακή Σύνοδος της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας](#) αναφέρει:

Είναι βέβαιο ότι η ιστορία της διάδοσης του μηνύματος του Ευαγγελίου του Ίησου είναι μία περίπλοκη διαδικασία και, αναμφίβολα, τόσο η ταχύτητα όσο και η επιτυχία της διάδοσής του, δέν όφείλονται σέ έναν και μόνο παράγοντα. Όμως, είναι έξιςου βέβαιο ότι αν ο Χριστιανισμός είχε γεννηθεί σέ ένα περιβάλλον όπου

δέν θά κυριαρχοῦσε ἡ Ἑλληνική γλῶσσα, τά πράγματα θά εἶχαν πολύ διαφορετική τροπή, καθὼς ἡ Κοινή Ἑλληνιστική ἀπετέλεσε τό ὄχημα μέ τό ὁποῖο ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ταξίδεψε σχεδόν σέ ὅλον τόν τότε γνωστό κόσμο. Ἀσφαλῶς, ἡ γλῶσσα μας δέν ἦταν μόνο τό μέσο διάδοσης τοῦ Εὐαγγελίου ἀλλά ἐπιπλέον ἦταν καί ἡ γλῶσσα στήν ὁποία γράφτηκαν τά ἱερά μας Κείμενα, διατυπώθηκαν τά δόγματα τῆς πίστεως καί θεολόγησαν οἱ μεγάλοι Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅλα τά παραπάνω εἶναι μᾶλλον γνωστά, ἂν καί πολλές φορές ἔχουμε μία ἐπιφανειακή κατανόηση τῶν πραγμάτων, καθὼς θεωροῦμε τή γλῶσσα ὡς ἓνα ἀπλό ὄχημα ἢ ἐργαλεῖο, πού χρησιμοποίησε ἡ Ἐκκλησία γιά νά διαδόσει τά διδάγματά της, ἐνῶ στήν πραγματικότητα συντελέστηκε μιᾶ τεράστια «γλωσσική κοσμογονία», ὅπου ἄνθρωποι σοφοί καί ἐμπνεόμενοι ἀπό τό ἅγιο Πνεῦμα, μέ ὄργανο τή θαυμάσια γλῶσσα μας μέ τίς καταπληκτικές καί λεπτές της διακρίσεις, κατέγραψαν καί κωδικοποίησαν τή θεία Ἀποκάλυψη, δίνοντας σέ λέξεις καί ὅρους νέο περιεχόμενο καί ἐννοιολόγηση, γιά νά περιγράψουν καί νά ὀριοθετήσουν τήν ἀλήθεια ἀπό τό ψεῦδος.

Αὐτός ὁ γόνιμος ἐναγκαλισμός καί ἡ ὥσμωση τῆς θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἀνυπέρβλητης Ἑλληνικῆς γλῶσσας εἶναι ἓνα μόνο, ἂν καί ἐξαιρετικά σημαντικό, στιγμιότυπο στή διαχρονία της, πού ξεκινᾷ ἀπό τήν ἀχλύ τοῦ μύθου γιά νά καταλήξει στή σύγχρονη ἐποχή. Ἀπό τόν Ὅμηρο καί τους τραγικούς ποιητές, τοὺς φιλοσόφους καί τοὺς σοφιστές, τόν Μέγα Ἀλέξανδρο καί τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τόν Ρωμανό τόν Μελωδό, τοὺς λογάδες τοῦ Γένους, τόν Σολωμό, τόν Παπαδιαμάντη, τόν Ἐλύτη καί τόν Σεφέρη, μέχρι τή γλῶσσα πού μιλοῦν σήμερα οἱ νέοι μας στά Μέσα Κοινωνικῆς Δικτύωσης, τό κουβάρι τῆς γλώσσας, ὡς ἓνα συνεχές καί ἀδιάσπαστο νῆμα, συνέχει τό γένος, ἐκφράζει χαρές καί λύπες, καημούς καί πάθη, συνοδεύει κάθε βῆμα στόν κύκλο τῆς ζωῆς καί ἀποτελεῖ, μαζί μέ τήν πίστη μας, τοὺς δύο ἀκλόνητους πυλῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πού ἀσφαλῶς, ξεπέρασε τά στενά γεωγραφικά ὅρια τῆς πατρίδος μας καί κατέστη παγκόσμιο πολιτισμικό ἀγαθό.

Αυτήν τήν ιδιαίτερη αξία καί μοναδικότητα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας ὡς φορέα τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατανοοῦμε βαθύτερα ὅσοι ζοῦμε μακριά ἀπό τή μητέρα Πατρίδα, ἀφοῦ ἡ κοινή μας λαλιά ἀποτελεῖ ὄχι μόνο συνδετικό κρίκο τῶν Ὁμογενῶν μεταξύ μας ἀλλά καί τόν ὁμφάλιο λῶρο πού μᾶς συνδέει μέ τή γενέθλια γῆ. Αὐτήν τή βαριά παρακαταθήκη ἔχουμε χρέος νά τή διαφυλάξουμε καί νά τή μεταδώσουμε στούς ἐπιγενομένους καί τοῦτο δέν εἶναι μόνον χρέος τῆς Πολιτείας ἢ κάποιων ἐπισήμων φορέων ἀλλά τοῦ κάθε ενός ἀπό ἐμᾶς, πού ὀφείλουμε νά μήν ξεχνᾶμε τίς ρίζες μας, νά μιλοῦμε στά παιδιὰ μας καί νά τούς λέμε παραμύθια στά ἑλληνικά, νά τραγουδᾶμε ἑλληνικά, νά προσευχόμαστε στά ἑλληνικά.

Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Αὐστραλίας περιβάλλει μέ ιδιαίτερη ἀγάπη καί φροντίδα τήν ὑπόθεση τῆς διατήρησης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας ὄχι μόνον μέ τήν ἐπιμονή στή χρήση της στή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί μέ τή δημιουργία τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου «Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός» (Aetolian College) καί τήν ἀναβάθμιση τῆς διδασκαλίας της στή Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὅπου πρόσφατα, μάλιστα, ξεκίνησε καί ἡ λειτουργία νέου Μεταπτυχιακοῦ Προγράμματος στήν Ἑλληνική Φιλοσοφία (Master of Greek Philosophy).

Ἡ ἀνακήρυξη, ἀπό τήν UNESCO, μετά ἀπό συντονισμένες προσπάθειες τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς 9ης Φεβρουαρίου, ἡμέρας θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ποιητῆ Δ. Σολωμοῦ, ὡς «Παγκόσμιας Ἡμέρας Ἑλληνικῆς Γλώσσας» συνιστᾷ ὄχι μόνον ἐξαιρετική τιμή γιά ὅλους τούς Ἕλληνες ἀλλά καί μιά τεράστια εὐθύνη νά διατηρήσουμε τή συνέχεια τῆς γλώσσας μας καί νά τήν ἀναδείξουμε σέ ἕναν οἰκουμενικό φάρο πολιτισμοῦ, πού θά θυμίζει σέ κάθε ἄνθρωπο πού κατοικεῖ σ' ἐτούτη τή γῆ ποιά εἶναι τά μεγάλα καί ἀνυπέρβλητα ἰδανικά τοῦ γένους.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπή μας, στό πλαίσιο τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ὁροσήμου, ἀναγνωρίζει παράλληλα τήν «Παγκόσμια Ἡμέρα Ἑλληνικῆς Γλώσσας» ὡς ἡμέρα ἀφιερωμένη στούς διδασκάλους καί τίς διδασκάλισσες πού δίδαξαν στήν Πέμπτη Ἡπειρο τή γλώσσα μας καί ἔγιναν μέ τόν τρόπο αὐτό φωτεινοί ὁδοδείκτες γιά χιλιάδες Ἑλληνόπουλα τῆς Διασποράς. Κάθε χρόνο δέ, τήν Κυριακὴν ποὺ προηγεῖται τῆς 9ης Φεβρουαρίου, θά τελεῖται ἱερό μνημόσυνο, ὅπως τελέστηκε καί σήμερα, «ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν διδασκάλων καί διδασκαλισσῶν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας ἐν τῇ Πέμπτῃ Ἡπείρῳ» ὡς ἐλάχιστο δεῖγμα εὐγνωμοσύνης καί σεβασμοῦ καί δίδοντας τήν ὑπόσχεση ὅτι δέν θά ἀφήσουμε τή φλόγα ἀπό τό ἔργο τους νά σβήσει. Ἀκόμα καὶ ἂν ἡ μικρὴ ἢ μεγάλῃ λάμψη τοῦ καθενός ἀπὸ ἐμᾶς, ἀργά ἢ γρήγορα θά σβήσει, ὅπως λέει κι ὁ ποιητής: «Μόνο μιά λάμψη ὁ ἄνθρωπος· κι ἂν εἶδες, εἶδες...»[1], τό ἔργο τῶν σπουδαίων θά λάμπει στόν αἰῶνα γιά νά φωτίζει καί νά καθοδηγεῖ... Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν διδασκάλων καί διδασκαλισσῶν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας ἐν τῇ Πέμπτῃ Ἡπείρῳ.

Μέ πολλές πατρικές εὐχές.

**Ἡμέρα ἀναγνώρισης τῆς συμβολῆς τῆς ἐλληνικῆς
γλώσσας στον ἀνθρώπινο βίο**

Ως ημέρα αναγνώρισης της συμβολής της ελληνικής γλώσσας στον ανθρώπινο βίο χαρακτηρίζει τη σημερινή ημέρα ο Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, κ. Κωνσταντίνος Βλάχης.

“Η 9η Φεβρουαρίου, Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας, αποτελεί ημέρα αναστοχασμού και υπερηφάνειας για τη μία από τις αρχαιότερες γλώσσες, με συνεχή προφορική και γραπτή παράδοση εδώ και σχεδόν τρεις χιλιάδες χρόνια.

Με την πρόσφατη απόφαση του Εκτελεστικού Συμβουλίου της UNESCO, η οποία καθιέρωσε επίσημα την 9η Φεβρουαρίου ως Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας, ο κόσμος αναγνωρίζει τον οικουμενικό χαρακτήρα και τη διαχρονική συμβολή της ελληνικής γλώσσας στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά. Γιατί η ελληνική γλώσσα δεν αποτελεί απλώς ένα μέσο επικοινωνίας, αλλά θεμέλιο της σκέψης, της φιλοσοφίας, της λογοτεχνίας, της παιδείας και των επιστημών.

Η εκπαίδευση υπήρξε και παραμένει ο ακρογωνιαίος λίθος στη διαφύλαξη, καλλιέργεια και διάδοση της ελληνικής γλώσσας. Από το νηπιαγωγείο έως το πανεπιστήμιο, καθώς και μέσω των δομών επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και δια βίου μάθησης, διαμορφώνουμε τη γλωσσική επάρκεια και ενισχύουμε τη σχέση των νέων με την ιστορική μας ταυτότητα, την κριτική σκέψη και τις αξίες που ενσωματώνει η γλώσσα μας. Με αυτό τον τρόπο, η ελληνική γλώσσα βιώνεται, πλάθεται και λειτουργεί μέσω της διδασκαλίας ως εργαλείο γνώσης, έκφρασης και ερμηνείας του σύγχρονου κόσμου.

Στην Ελλάδα και στην ομογένεια, η εκπαιδευτική κοινότητα επιτελεί καθοριστικό ρόλο στη διατήρηση της γλωσσικής συνέχειας. Οι εκπαιδευτικοί, με επιστημονική επάρκεια και παιδαγωγική ευθύνη, αποτελούν τους βασικούς φορείς της γλωσσικής παιδείας, ενώ τα σχολεία της διασποράς συνιστούν πυρήνες γλωσσικής και πολιτιστικής συνέχειας, διατηρώντας ζωντανό τον δεσμό των νέων γενιών με την ελληνική γλώσσα.

Η ενίσχυση της γλωσσικής παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, καθώς και η συστηματική στήριξη των σχολείων της ομογένειας, συνιστούν αναπόσπαστο στοιχείο της εκπαιδευτικής μας πολιτικής και στρατηγική προτεραιότητα της Πολιτείας. Το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού παραμένει σταθερά προσηλωμένο στην αναβάθμιση της γλωσσικής εκπαίδευσης, αναγνωρίζοντας ότι η ελληνική γλώσσα αποτελεί θεμέλιο της Παιδείας, της πολιτιστικής συνέχειας, του πνευματικού βίου της ανθρωπότητας, αλλά και της κοινωνικής συνοχής.

Με τη συνεργασία της εκπαιδευτικής κοινότητας, των πανεπιστημίων, των φορέων πολιτισμού και της ομογένειας, διασφαλίζουμε ότι η ελληνική γλώσσα θα συνεχίσει

να διδάσκεται, να εξελίσσεται, να εμπνέει και να ενώνει τις επόμενες γενιές Ελλήνων σε κάθε γωνιά του κόσμου.

Χρόνια πολλά στην ελληνική γλώσσα!”, δήλωσε.

